

[Bernhard Baunsgaard]

der er faldet fra socialdemokratiet i denne sag. De faldt ikke sidst, da vi diskuterede vin-, spiritus- og ølafgifter, for da bøjede man sig jo for SF. Nu har jeg genfremsat et forslag om, at vi genindfører indekseringen af disse afgifter, og så håber jeg, at jeg får helhjertet tilslutning fra hele den socialdemokratiske gruppe, og at vi i fællesskab kan lægge pres på, så vi kan få forhøjet disse afgifter.

Jeg skal ikke gå ind i en lang alkoholdebat, men jeg vil dog lige påpege, at netop øl ikke er fulgt med pristallet op, og derfor er det blevet billigere og billigere at købe øl. Jeg har sammenlignet med timelønnen, og mens man i 1940 kunne købe ca. 4 bajere for en timeløn, er det her i 1983 godt 15, så jeg håber, at vi virkelig får rettet en smule op på det ved at genindføre indekseringen, som socialdemokratiet fraveg efter pres fra SF, sidst vi havde det oppe.

Derefter til det, som vi egentlig skal diskutere, nemlig en mineralvands- og læskedriksafgift. Jeg gentager, at min principielle indstilling er den, at mineralvand og disse koncentrater og sukkerdrikke godt kan bære en afgift. De er ikke særlig sunde.

Der er bedt om en fornyet behandling i udvalget fra hr. Damgaard Nielsen fra fremskridtspartiet. Jeg vil gerne støtte dette, og jeg vil gerne se på, om der kan laves en afgiftsmetode, der er bedre end den, vi har. Det manglede bare, at man ikke skulle kunne imødekomme et ønske fra et parti, der støtter hensigten med at lægge denne afgift på, om at se på det én gang til. Det vil jeg gerne have sagt. Jeg ved også godt, hvad det er, man fra fremskridtspartiets side især koncentrerer sig om, men som sagt: i et forlig skal man bøje sig imod hinanden. Jeg er parat til at tage den genforhandling i udvalget. Hvad der bliver resultatet af den, er naturligvis noget andet.

Så skal jeg i øvrigt sige, at jeg synes, det er et rimeligt sted at lægge afgifter, når vi må konstatere, at der fortsat er et stort underskud på finansloven. Det er rimeligt at lægge afgifterne på ting, man dog kan lade være med at købe.

Hans Jørgen Jensen (S):

Det var hr. Stubkjær Pedersen, der stillede mig det spørgsmål, om jeg virkelig troede, at

der ville komme et øget forbrug. Ja, det tror jeg. Der vil endog komme et meget stærkt øget forbrug, men jeg ved godt, at der ikke er ret mange af folketingets medlemmer, der har analyseret spiritusafgifternes indvirkning på spiritusvanerne i vores samfund. Det synes jeg skatte- og afgiftsudvalget skulle prøve at analysere, når det nu skal i gang med udvalgsarbejdet.

Hvis man tager hele perioden fra dengang, da Rode i sin tid fik en kraftig forhøjelse på snapsen her i landet i 1917, og til dato, vil man kunne se, at ca. 30 år efter, at man fik en klækkelig afgift på spiritussen og i virkeligheden dermed en forholdsvis sænkning af afgifterne på mineralvandet, havde man den mest stabile situation på det alkoholpolitiske område i danmarkshistorien. Nu siger hr. Bernhard Baunsgaard, at man skal foretage en indeksering, men man burde egentlig have fortsat den indeksering, som blev grundlagt i 1917, så havde vi ikke haft en fordobling af spiritusmisbruget. Hver enkelt dansker konsumerer i dag 11 liter spiritus om året mod for år tilbage det halve. Det fortæller vel egentlig noget om, at hr. Bernhard Baunsgaards sludder for en sladder om, at sukkerholdige vande ikke er sunde og ernæringsmæssigt rigtige, skyldes, at han har en dårlig samvittighed i denne sag, og det burde han også have, fordi der i virkeligheden er tale om at ødelægge en god alkoholpolitisk indsats, som kan gøres her. Derfor håber jeg, at udvalgsarbejdet alligevel vil føre frem til noget fornuftigt i denne sag.

Jeg kan sige, at jeg ellers er en af de afholdsfolk, som ikke er fanatikere. Jeg er en af de afholdsfolk, som erkender, at der findes spiritus i dette land, men det, jeg bekæmper, er misbruget. En af de ting, som dette folketing aldrig har beskæftiget sig med, er at lave en fornuftig alkoholpolitik i dette land, og det er det, jeg mener vi skulle prøve at komme frem til. Det kan godt være, at der er nogle, der synes, at denne debat ikke skulle bruges til at komme med afholdspolitiske betragtninger, men hvordan skulle man egentlig nogen sinde i dette folketing komme til at diskutere afholdspolitiske betragtninger, hvis ikke det blev på afgiftspolitikens område?

Man ønsker reelt ikke i dette folketing, efter hvad jeg har kunnet konstatere i de senere år, at få en afholdspolitik, som er rime-